

MITT I LIVET • NR 6 | 2008

Örebro

**Med
barnen
mitt i
kyrkan**

vardagsnära... sid 6 »

söndagsöppet... sid 7 »

livsviktigt... sid 8 »

Svenska kyrkan
ÖREBRO

LARS B STENSTRÖM

krönika

AVFOLKADE KYRKOR. De står där stora, mörka och stumma. Ingen går dit, *ingen!* Så tror alldeles för många därför att det gång på gång upprepas. Och därför att de själva inte har varit där på länge. De självutnämnda experterna på hur illa det står till i kyrkorna går sällan dit själva!

Verkligheten är en annan. Precis som teatrar, konserthus och idrottsarenor står övergivna många timmar under dygnet – så är naturligtvis även kyrkorna ibland stängda. Men de är också upplysta och välfyllda! Även om kyrkan tappar några medlemmar – lever kyrkan fortfarande! Och många, *många*, går dit.

Människor söker sig ofta till kyrkorna. Där sitter man en stund i stillhet och tystnad. Man tänder ljus och ber en bön. Lyckliga och sörjande om varandra. Sökare och troende huller om buller.

Under advent, jul, nyår och trettonhelgen firas många välbesökta gudstjänster. Då förstår man att kyrkan inte spelat ut sin roll i vårt samhälle. Där kan man hämta kraft och inspiration. Där får man påfyllning. Där blir man stilla och får tid att tänka efter. Där handlar det om det som är *viktigt* i livet. Där blir de som kommer till ett gemensamt *vi* i mötet med varandra och Gud.

Utmaningar och tävlingar är på modet. Så jag tänkte utmana *dig*. Kom till kyrkans gudstjänster en gång varje tid: Gå till kyrkan i advent, i jul, i nyårshelgen och gå i trettondagshelgen! Fyra besök för att lära känna *din* kyrka. För att hålla traditioner vid liv. För att få kontakt med fler människor. För att själv ge livets stora och viktiga frågor lite tid. Ge inte upp om det första besöket känns ovant. Det tar några besök för att få kläm på hur det går till – men det är det sannerligen värt.

Som utmanare framstår stadens många muslimer. Jag samtalar ibland med imamer och vet hur många muslimer som är aktiva. Muslimerna som fyller sina hus fredag efter fredag, dag för dag, är ur den synvinkeln goda föredömen. Och kan muslimer så kan vi kristna!

Våra kyrkor som är gillade av de flesta får inte bli enbart historiska minnesmärken över forntidens tro. Så *kom* till din kyrka!

Svenska kyrkan
ÖREBRO

Örebro – Mitt i livet är en lokaledition av livsåskådningsmagasinet Amos. Tidningen delas ut tillsammans med Amos till alla hushåll inom Örebro kyrkliga samfällighet.

REDAKTION FÖR DETTA NUMMER

Björn Helgesson, Lars B Stenström, Therese Blixt, Helena Liimatainen, Ulrika Sövig, Pär Westling, Martin Garlov.

Svenska kyrkan, Storgatan 27, ingång C, 703 63 Örebro
orebromittilivet@svenskakyrkan.se

Lokal utgivare: Kontraktsprost Lars B Stenström,
019-670 17 62, lars.stenstrom@svenskakyrkan.se
Nästa nummer utkommer 3 april 2009.

Kontaktuppgifter till Svenska kyrkans församlingar och gemensamma verksamheter i Örebro finns på webben
www.svenskakyrkan.se/orebro och i Eniros katalog.

Där finns Melvin, Nelly och Albin – och några hundra till.

Varje vecka kommer hundratals barn till S:t Nicolai kyrka för att hålla på med musik.

– Det har exploderat, säger kyrkomusiker Katarina Högberg Jansson.

Musik på barnens villkor

DET ÄR MÅNDAG förmiddag och hon är omgiven av tio bebisar, som kommit hit på babysång med sina föräldrar.

– Det är sista gruppen för i dag. Jag har fyra babysånggrupper direkt efter varandra varje måndag. Det betyder ungefär 60 bebisar den dagen.

På torsdagarna har Katarina ytterligare tre babysånggrupper, vilket i runda slängar innebär att hon musicerar tillsammans med 100 bebisar varje vecka.

– Dessutom sjungs det på Öppna förskolan och församlingen har även två barnkörer, en för de riktigt små och en för de lite större.

Barn- och musikverksamheten har vuxit rejält sedan Katarina började jobba i Nikolai församling för fyra år sedan.

– Vi har inte gjort något utåt direkt, utan folk kommer hit för att det vi gör har spridit sig från mun till mun. Sedan har jag väldigt svårt för att säga nej också. Barn och bebisar är färskvara på något sätt. Om någon kommer och vill vara med, så försöker vi lösa det. Jag vill att alla ska känna att de är välkomna.

"VÄLKOMNA" ÄR ett ord hon återkommer till ofta. Det och "tillåtet". För det är en sak att säga att barnen hör hemma i kyrkan. Det är en helt annan sak att visa att det verkligen är så.

– Så när vi har familjegudstjänster är syftet att barnen ska vara huvudrollsinnehavare. Det är vår utgångspunkt när vi planerar de gudstjänsterna. Och varje termin har jag avslutning med babysånggrupperna i kyrkan. Då sitter vi längst fram i ring, vid altaret. Det brukar vara väldigt fint. Ibland händer det att en förälder säger: Tänk att vi får sitta här! Då känns det bra, tycker jag. Kyrkan ska vara välkomnande.

Imse vimse spindel, Klappa händerna så fort du kan, Blinka lilla stjärna... Ceasar kryper nyfi-

ket bort mot Katarina och gitarren, Wilhelm suger på en maracas och Ida tittar omkring sig med stora ögon. Det är mysigt och Katarina har ett spelflyt som vore hon värsta bebistrubaduren – men längtar inte en kyrkomusiker efter andra utmaningar också?

ÄR DET LIKA "viktigt" att spela Imse vimse spindel med småttingarna som att dirigera Juloratoriet?

– Det finns säkert de som tänker i sådana termer, men jag gör inte det. Jag jobbar med flera körer, jag spelar på högmässor, vigslar, dop och begravningar och kan verkligen inte säga att något är viktigare än något annat. Allt handlar ju om att göra det man gör på ett bra sätt.

– Mina kickar får jag när jag blir berörd och det kan jag bli av flera saker. Till exempel när jag plötsligt får kontakt med en av småttingarna, som ler för att han känner igen det vi sjunger på babysången. Eller när jag dirigerar och det låter riktigt bra. Eller när någon som inte vågat sjunga längst fram i kyrkan, vågar. Eller när vi får till en riktigt bra gudstjänst, där allt innehåll bara stämmer.

DET ÄR SLUT på babysångpasset. Föräldrarna greppar gemensamt ett stort, blått tygstycke med stjärnor på som de håller över sina barn, som en stor himmel. Blinka lilla stjärna sjunger de och fortsätter med Gud som haver barnen kär.

– Jag skriver ingen något på näsan och säger egentligen inte så mycket under babysången. Barn tappar koncentrationen direkt om det blir en massa prat. Att spela och sjunga tillsammans räcker, det är relationsgrundande i sig.

Ett antal tandlösa leenden under stjärnhimlen talar för att hon har rätt.

JENNY HOLMBERG

FOTO: MAGNUS ARONSON

Bön ger livet ryt

Föräldrarna Björn och Helena har haft ett lunchsamtal om sina båda familjers böneliv.

BÖN ÄR DET naturliga för oss som föräldrar. Ändå är det lätt att förbli stum. Orden har svårt att forma sig. Känslan och orden får inte fäste i varandra. Men det finns andra som stått här före mig. Jag behöver inte röja alla vägar själv. Att låna andras ord och märka att en del också är mina är befriande. Det som är djupet i dig är djupet i mig, om än med andra nyanser.

*Gud, tack för vårt barn.
Tack för gåvan och förtroendet.
Tack för det vi fick vara med om idag.*

För oss båda har det varit naturligt att be med våra barn när de skulle sova. Bönen för barnen och tacksamheten vävdes samman med jollret och snusningarna. Vi ber på olika sätt, med fria ord eller lånade. Barnen lyssnar eller ber med själva. Närheten och den trevande tron är densamma.

*Jag är hos dig, min Gud,
som barnet hos sin mamma.
Jag är hos dig som fågeln i sitt bo,*

*när natten börjar komma.
Bli kvar hos mig så har jag lugn och ro.*

Margareta Melin, psalm 607

Påmind om Guds kärlek får jag ägna mig åt det jag kan göra något åt och öva mig i att släppa oron för det jag inte kan göra något åt. När barnen växte fick aftonbönen sällskap med måltidsbönen. För den som inte lever aktivt i kyrkan kanske steget känns långt att börja be i samband med att man äter. För oss blev det en chans att vidga våra barns horisonter. Bönen ger möjlighet att uttrycka tacksamhet för det som inte är själv-

klart. Den ger en blick för andra människors livssituation och lockar till handling.

*Tack Gud för att vi har mat att äta och
för att vi har varandra.
Hjälp oss se när vi kan hjälpa andra.*

Björn Helgesson är präst i Olaus Petri församling och har två döttrar: Rebecka 9 år och Sofia 7.

Helena Liimatainen arbetar vid expeditionen i Almby församling som assistent och har två söner och en dotter: Carl 14 år, Ruben 12 år och Linnea 10 år.

Dags att packa upp.

FOTO: SIMON WÄMMERFORS

julkруббан

Marsipan är äckligt, men annars gillar Hilda julen. Hon ska nog vara ängel i kyrkans julspel i år igen. Möt Hilda, Axel, Joel och Alva, fyra av Svenska kyrkans yngre medlemmar i Örebro, när de packar upp julkрубban och funderar.

DET ÄR GANSKA uppspelt stämning i Olaus Petri församlingshem den här dagen. Både stora och lilla salen har dukats till kyrkkaffe, och många av de vuxna gråter och skrattar om vartannat när församlingens organist Ulf Samuelsson avtackas efter 16 år.

Kvällen före var det konsert med gosskören, ungdomskören, två vuxenkörer och en orkester. I högmässan idag var det Mozart-musik och fullt med folk både på körpodierna och i bänkarna.

Joel Glamsjö, Alva Glamsjö, Hilda Magnérus och Axel Magnérus brukar gå till sakristian när textläsningarna börjar. Sakristian är ett rum längst fram i kyrkan, egentligen tänkt för prästernas förberedelser (sacra betyder helig, och stia är faktiskt samma ord som i svinstia!), men i Olaus Petri används det också som söndagsskolerum. Några vuxna och några tonåringar turas om att vara ledare för söndagsskolegruppen, som får höra bibeltexterna återberättade och sedan pyssla och leka.

När det var dags för den del av gudstjänsten där nattvarden förbereds gick Hilda och Axel längst ner i kyrkan. Där stod en kanna och en ask. Hilda bar kannan och Axel bar asken hela vägen fram i gången till altaret, där prästerna och diakonerna tog emot dem. Det kallas offertorium – att ge.

Nu har alla fyra dessutom hunnit fika riktigt ordentligt med prinsesstårta och allt, och de och några andra har varit ute och sprungit utanför församlingshemmet medan de vuxna har lyssnat på tal.

Så: jul, vad är det?

– Sådana som snurrar, såklart! säger Joel och tjuvar av skratt.

EN JULKRUBBA plockas fram, och det uppstår lite tveksamhet: om Jesus är den skäggige farbrorn, vem är då bebisen?

– Bebisen är Jesus och det där är hans pappa, säger Hilda.

– Josef! säger Alva.

Det visar sig att alla fyra har varit med i ett slags julspel som församlingens barn brukar göra.

– Jag har varit Maria, berättar Hilda. Men i år ska jag vara ängel.

De redogör för fyra ljus som tänds, ett i taget, under advent (Joel skjuter in att Nobelfesten också är då), och Alva berättar att hon har vinterklänning på sig idag för första gången den här hösten. Det är väl ett tecken så gott som något på att julen närmar sig.

En julkрубba innehåller alltid minst tre figurer: Josef, Maria och lille Jesus. Den här har fem far-

bröder till.

– Det här är herdar, säger Axel och tar två av dem. Jag ska vara herde i kyrkan. Det brukar jag vara!

– Fast förra gången sparkade du på dina får! säger Hilda.

Axel måste visa. Tur att det var leksaksfår.

Alva och Joel radar upp de tre som är kvar: tre kungar som kommer och hälsar på.

– Ängeln sa till dem att följa stjärnan, säger Hilda.

Ett glittrigt fjärilshårspänne för tjänstgöra som tillfällig stjärna när de ställer upp julkрубban på församlingshemsgolvet.

HEMMA HOS familjen Glamsjö finns också en julkрубba som ska plockas fram snart och ställas på ett bord. Den har mamma Eva gjort av lera.

– Och vi har en julkрубba av trä, berättar Hilda. Fast figurerna är inte målade. Jag ska fråga mamma om vi får måla dem i år.

Det som julkрубban visar är något som har hänt i verkligheten.

– I Betlehem, säger Alva.

– I Israel, säger Joel.

– För hundra år sedan, säger Hilda. Nej, två tusen.

På julafton, vad gör man då?

– Tänder granen, säger Alva. Och pyntar den!

Axel beskriver ett pynt med glasyr – som man måste äta upp, säger han och demonstrerar hur fort det går.

– Marsipan är äckligt, säger Hilda.

Efter julbönen i kyrkan brukar det vara dags för julklappar. I år har Alva önskat sig en prinsessklänning, en balettdräkt och ett lasersvärd. Axel hoppas på en elgitarr. Det kommer paket från mamma och pappa och mormor och morfar och ... men hur är det att ge?

Det har ingen av dem börjat med än, visar det sig.

– Jag skulle ge mamma en dyr parfym, säger Hilda.

– Jag skulle ge en kram, säger Alva.

ANNA BRAW

Barn och andlighet

VI NÄRMAR OSS JUL och därmed en av den kristna traditionens största högtider där Jesusbarnets födelse är i centrum och därmed också barnets situation i vår värld. Jesus säger i Markusevangeliet, kapitel 10 ”Låt barnen komma till mig och hindra dem inte; Guds rike tillhör sådana som de” och betonar barnets ställning inför Gud. Barnet och barndomen räknas som något mycket viktigt inför Gud.

Vad säger Annika Burman, som är församlingspedagog i Olaus Petri församling, har barn behov av andlighet?

– Ja, absolut. Andlighet är en del av barnets utveckling sett i ett helhetsperspektiv. Jag liknar det vid en bit i ett pussel. Om andligheten finns med i livspusslet så blir det helt. Om den inte finns med, saknas något väsentligt för att skapa en helhet.

Det är i föräldrelationen och i delandet av upplevelser med det lilla barnet som det andliga livet utvecklas. Små barn blir fascinerade av att tända ett ljus, uppleva rymden i kyrkan och närheten till föräldern när man sjunger eller ber tillsammans. Även om tron är ett mysterium så får barnet signaler om att detta är bra: ”Det här tycker jag och min mamma och pappa om”.

Bland barnets frågor om sin existens finns också frågan om Gud finns, om änglar finns och vad händer när man dör. Hur kan man prata med barn om andlighet?

– Det är också min erfarenhet att barn har väldigt många frågor om både livet och döden, berättar Annika Burman. Det är viktigt att släppa fram frågorna och våga lyssna till det som barnet bär inom sig, inte minst existentiella frågor dyker oftast upp i små vardags-händelser eller stora händelser som till exempel en nära anhörigs bortgång eller ett husdjur som har dött.

FRÅGA HUR barnet tänker. De har oftast egna förklaringar och lösningar på sina frågor. Vägled dem genom att säga vad du själv tänker. Vidga samtalet, om till exempel änglar genom att föra en dialog med barnet: ”Jag har inte sett någon ängel, så jag vet inte om de finns. Men det finns människor som säger sig ha sett änglar. Visst vore det bra om det fanns änglar som kunde hjälpa oss. Men, vad tror du?”

– Jag tror att om man säger till barnet att det inte finns några änglar eller någon Gud, så blockerar man möjligheten för barnet att bearbeta dessa frågor, säger Annika Burman. Jag tror att det är genom sitt lyssnande och sin lyhördhet som man bäst hjälper sitt barn med dess andlighet.

– Jag önskar att alla vuxna kunde försöka att se med barnets ögon och uppleva fascinationen tillsammans med barnet över julens budskap som inte bara tilldrog sig i ett avlägset hörn i världen, i ett stall för länge sedan, utan gäller oss alla idag.

PETER KEMPE

vardagsnära...

Julklappstips

JULSÅNGER

I november släppte Amy Diamond ett julalbum. Det helsvenska albumet innehåller klassiska jullåtar som "Gläns över sjö och strand" och "Jul, jul, strålande jul". Men även nyskrivna låtar finns med. Skivan beskrivs som en blandning av sentimentala stråkar och en rejäl dos pop. www.amydiamond.se

HÄRLIG CHOKLAD

Tänk att ni står utanför en liten pralinbutik i centrala Paris. Ni gläntar på dörren och ljusen i kandelabern fladdrar till. Dofterna som omger er är många, varma och tilltalande. Lugnet lägger sig och man upplever att tiden står still. www.kaffepralin.com

STADSTRÄDGÅRDENS EKOBUTIK

Här kan du köpa ekologiska produkter. Här finns verkligen allt kläder, hudvårdsprodukter, kryddor och hemtextil. Ja listan kan göras lång. 019 -10 86 40 www.stadstradgarden.nu

ETT BIOBESÖK

Film är fortfarande bäst på bio. Och en upplevelse tar bara plats inombords. Lätt att bära. Inget att damma. www.sf.se

SLÅ IN ETT GOTT SAMVETE

Välj en rättvis klapp i Världsbutikerna på Storgatan 26. Butiken är en av 40 i Sverige som garanterat bidrar till en rättvisare värld. www.varldsbutikerna.org

Musikalisk beröring

Så här har jag aldrig tidigare hört Ingmar Johansson. Hans senaste CD "En sång som bara du kan sjunga" föll jag för efter en enda lyssning. Skivan har tillgängligt jazzspråk, enkelt piano och kontrabas, mjuka trummor och stilla saxofoner. Den elektriska gitarren lyser genom ibland.

Ingmar Johansson är mest känd för sina sånger "Jag är alltid på väg" och "Du är en bön". Sånger som har sjungits otaliga gånger i kyrkorna runt om i Sverige. Även mässan Mysterium har många deltagit i.

Nya skivan inleds med glädjefylld jazz. "I detta myller av liv" och avslutningen "Mor Marias hemlighet" är en stilla jazzballad. Låtarna däremellan speglar livets glädje, sorger och gudsbilder med ett mycket poetiskt (hör du näktergalens vackra evangelium) och ett på samma gång vardagligt språk (slog jag läger på kanten till en blöt hjortronmyr). Jazztonen är blå och de få mellanspelen och solon har stilla, glada vemodsklanger. Paradoxer – men det är vad jag hör.

I sången "I ett enda ögonblick" väcks Ingmar av telefonen och en mardröm börjar. Jag vet inte vad mardrömmen består av, men jag känner en djup beröring med min egen erfarenhet. "Stjärnstoft" beskriver en tanke om det eviga livet, som berör mina tankar och hjärta oerhört.

Monica Yngvessons klara röst genomsyrar hela skivan och kompletterar Ingmars tenorstämman, eller är det tvärtom? Kanske det är duetten som gör skivan så oerhört stark i mina öron. Jag blev överrumplad efter en lyssning.

PÄR WESTLING

Naturkatastrofer värst för barnen

Svenska kyrkans stora insamling julen 2008 handlar om klimatet och om rättvisa. Med fokus på att det är barn i utvecklingsländer som drabbas hårdast av klimatförändringarna, trots att det är den rika världen som orsakat de största utsläppen. I världens fattigaste länder är mer än 40 procent av befolkningen under 15 år. Extremare väder med fler naturkatastrofer slår hårdast mot barnen och värst drabbas barn som redan lever under svåra förhållanden i Afrika och Asien.

Alla församlingar i Örebro är engagerade i insamlingen och det finns många tillfällen under jul och nyår att ge en gåva till de drabbade barnen.

www.svenskakyrkan.se/internationelltarbete

Ge en gåva
90 0122-3 Pg
900-1223 Bg

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

I skuggan av ett brott

Retreat på S:t Davidsgården i Rättvik 8-11 januari 2009 för dig som utsatts för brott eller är stödperson. Dagar med gemensamma böner, måltider, föredrag, promenader och vila. Arr: Svenska kyrkan och Brottsofferjouren i Örebro. För mer information om program, kostnad m.m. kontakta: Conny Boman, Brottsofferassistent, 019 - 12 14 44

Varje måndag året runt kl 14-20 har DiakoniCentrum på Storgatan 27 i Örebro öppet i Cafét för dig som är ung eller ung vuxen och vill ha någon att prata med. Kom spontant eller boka tid, tfn 019-670 15 56, sms 073-410 15 56 eller mejl orebro.mandagssamtal@svenskakyrkan.se www.svenskakyrkan.se/orebro/mandagssamtal

Din egen julkrubba

1223 skapade Franciskus av Assisi den första kända julkrubban. På 1800-talet kom de första julkrubborna till Sverige. Enkelt arrangerade bilder av Jesu födelse, oftast i ett miniatyrlandskap med Jesusbarnet i krubban, Maria och Josef, åsa och ox, herdar och får, de vise männen med sina kameler. En speciell julkrubba byggs av Abrahams barn i Rinkeby www.abrahamsbarn.org Skapa en egen julkrubba hemma hos dig och bygg ut den du redan har. Här säljs julkrubbor:

www.dinbokorebro.se
www.duvan.se/julkrubbor
www.midgard.se

tävling

A.

B.

C.

I vilken kyrka finns Mariabilderna?

1. Almby kyrka
2. Kräcklinge kyrka
3. Långbro kyrka
4. Olaus Petri kyrka
5. S:t Mikael's kyrka
6. Tångeråsa kyrka

Skicka ditt svar till Örebro Mitt i Livet, Svenska kyrkan, Storgatan 23, 703 63 Örebro. Märk kuvertet "Tävlingen". Eller mejla till orebromittilivet@svenskakyrkan.se

Av alla rätta svar som är inkomna senast den **9 januari 2009** dras tre vinnare som får varsin bok. Rätt svar och vinnare publiceras på webben www.svenskakyrkan.se/orebro

...söndagsöppen

Händer i kyrkorna i jultid

Det händer mycket i Svenska kyrkans församlingar i Örebro, vardag som helg. Jultid är en särskilt händelserik tid på kyrkoåret. Här ett urval musikevenemang. Lägg till det julens gudstjänster med midnattsmässa och julotta.

Luciatåg med barnkör och barngrupperna, alla församlingen 4-åringar inbjudna. 14 december kl.15, Långbro kyrka

Luciagudstjänst söndag 14 december kl. 16, Kräcklinge kyrka

Musikhögskolans julkonsert måndag 15 december kl. 19, S:t Nicolai kyrka, fri entré

Julkonsert med musiklinjen Kävesta folkhögskola, onsdag 17 december kl. 19, S:t Nicolai kyrka, fri entré

Christmas Carol Service sånggudstjänst på engelska, lördag 20 december kl. 15, S:t Mikael's kyrka

Vi sjunger in julen, församlingens körer, söndag 21 december kl. 18, Långbro kyrka

Vi sjunger in julen Maria Johansson, sång, Peter Nygren, piano och körerna Minivox, Vox Angelica, Vox Alma och Seniorkören under ledning av Unn Jörgensdotter Wing, söndag 21 december kl.16 och 18, Almby kyrka, fri entré

Orgelmusik av Messiaen med Katarina Hieke, fredag 26 december kl 18, Olaus Petri kyrka

Jul, jul strålände jul, musikgudstjänst med familjen Halvarsson, söndag 28 december kl 18, Adolfsbergs kyrka

Nyårsmässa med Orgelfyrverkeri, Lars-Ove Eriksson spelar festlig orgelmusik på den nya digitala orgeln, Nyårsdagen 1 janurari kl 18, Täby kyrka. Medarr: Sensus studieförbund

Mer information om Svenska kyrkans gudstjänster och möten i predikaturerna varje fredag i Nerikes Allehanda och på www.svenskakyrkan.se/orebro

Nyårskonsert Olaus Petri Musikkår under ledning av Mats Ekh, söndag 28 december kl. 18, Olaus Petri kyrka, Örebro, fri entré
Medarr: Sensus studieförbund

Fira jul med Almby församling
Julafton 24 december kl. 14 i Almby församlingshem
Öppet julfirande med julmat, tomte, Kalle Anka och dans kring granen.
Julbön i Almby kyrka kl 17.
Teckenspråkig diakon deltar i julfirandet.
Vuxna: 60 kronor, barn upp till 15 år gratis.
Anmälan senast 15 dec till 019-21 90 90
www.svenskakyrkan.se/almbyforsamling

Livets bad

I ALLA KYRKOR i Örebro finns en dopfunten. De kan se väldigt olika ut. I Edsbergs kyrka finns en av sten som man tror kan vara från 1200-talet.

Ordet dop ligger nära doppa. Det var just det man gjorde i de gamla dopfuntarna. Hela barnet doppades ner under vattnet. Idag begjuter man oftast den som döps. Det betyder att man öser lite vatten tre gånger över huvudet. Vare sig man är barn eller vuxen.

Då behövs det inte lika mycket vatten. Därför ligger det ofta ett fat av metall längst uppe på gamla dopfuntar. Fatet på dopfunten i Edsbergs kyrka är från 1955.

Svenska kyrkan har två centrala sakrament, dopet och nattvarden. Sakrament är symbolhandlingar som Jesus uppmanade de troende att utföra.

Dopet är huvudvägen in i Svenska kyrkan. Många döps som spädbarn, andra låter sig döpas när de är tonåringar eller vuxna.

Jesus sista ord till sina lärjungar är enligt Matteusevangeliet:

"Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp den i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut."

Att vara kyrka på sin ort är att föra världens nöd till Gud, ta emot Kristus i Ord och sakrament i kyrkans gemenskap, för att sedan leva som kämpande medmänniskor för andra i världen.
Biskop Hans-Erik Nordin

Jul – utanför och innanför

DEN MÄRKLIGASTE julkrubba jag sett var på 1980-talet i kyrkan S:t Egidio i romstadsdelen Trastevere – en stadsdel med många gamla, fattiga, invandrare och hemlösa. Den lilla kyrkan blev centrum för och har gett namn åt en kommunitet bestående av ungdomar, som fått kallelsen att leva i bön och att leva ut evangeliet om Guds kärlek i Jesus Kristus bland de minsta i Trastevere. Idag har S:t Egidio vuxit till världsvid rörelse med 50 000 frivilliga.

Julkrubban bestod av två dörrar stängda med en hasp. Över stod texten hämtad från julevangeliet: Det fanns inte plats för dem.

Dörrarna var stängda för Josef och Maria, när de kom fram till Betlehem och hon skulle föda. Jesus kom därför till världen i ett stall. Han har delat fattigdom, utanförskap, flykt och hemlöshet från första stund på den här jorden. Därför handlar julen om en stor glädje för Jesu minsta bröder

och systrar. De som ofta möter stängda dörrar med haspen på.

Den här julen blir det fjortonde gången jag som häktespräst läser julevangeliet vid samlingen på gemet – gemensamhetavdelningen. Det har hänt att jag då berättat om julkrubban i S:t Egidio. På ett häkte råder ett omvänt förhållande. Där är man inlåst med haspen på utsidan.

INSTÄNGD OCH därmed ute-stängd från julfirandet med nära och kära och allt det traditionella,

som hör till kraven på en god jul. Men just i den situationen finns det en öppenhet för julens innehåll och stora erbjudande. Det finns plats för Honom, som delar utsattheten med oss och därmed för den riktiga julglädjen.

Det julfirande som kommer sen driver fram stänger ute många. Det finns inte plats för den som saknar möjlighet att leva upp till idealet. Men den första julnatten fick några nattarbeterare med lägsta status utanför Betlehem höra nyheten om barnet i krubban. Finns det inte plats för det barnet i vårt julfirande, då är frågan vem som egentligen är utanför. I vilket fall kan ingen hamna i det läget, att Jesus inte skulle vilja komma in med sin kärlek, frid och försoning. Och då öppnas en dörr, även för den som sitter kvar över julen i en häktescell.

CLAES STRÖMQVIST, präst i Olaus Petri församling för häktet i Örebro

livsviktig...

Att följa en stjärna

DET FINNS många stjärnor på himlen. Om det föddes en ny skulle jag inte lägga märke till den och om jag gjorde det skulle jag inte ta ut bilen ur garaget och följa efter den.

Tre österländska stjärntydare såg en ny stjärna, genast packade de sin väska med dyrbara gåvor och drog med sig sina kameler och gav sig iväg. Vad var det som drev dem? Vilken inneboende kraft fick dem att ge sig ut på äventyr, att följa en stjärna, i en inre förvisning om att något stort hade hänt. Var det en kärlekshandling?

Ibland önskar jag att jag var lite mer våghalsig, vågade följa stjärnan, den inneboende kraften som pockar på. Jag vet ju att de gånger som jag vågat ta klivet, att följa min inre röst har det blivit så bra. Det kan handla om en känsla att ringa ett visst telefonsamtal, säga något till en person, göra en sak i handling. Det pockar på inuti och jag gör det och då när det är gjort är det som att stå mitt i ett stjärnfall, allt bara glänser, för det blev så rätt, en kärlekshandling.

KUNG HERODES blev förskräckt när han hörde talas om en kung till. Det var ju han som var kung, han som hade makten, han ville inte bli fråntaget något. Han var rädd om sin position, inte ville han dela den med någon.

Ibland kan jag känna mig som Herodes, rädd för det som är främmande och annorlunda. Det är lugnast när allt bara flyter på som vanligt. Jag har makten i mitt liv och det som finns runt omkring. Jag vill inte att någon annan tränger sig på och vispar runt och oroar i min trygga värld. Min rädsla för det okända tar över och samtidigt förminskar jag mitt eget liv.

JAG TROR ATT rädslan är roten till mycket ont och kärleken är den motsatta kraften, kärleken går genom både liv och död, den är evig.

Lilla Jesusbarnet, en kärlekshandling från Gud, orsaken till stjärntydarnas utflykt och Herodes ilska. Stjärntydarna drevs framåt av en kärlekshandling, de ville lämna gåvor till ett litet barn. Herodes drevs framåt av rädsla och ville döda barnet.

Vad är det som driver mig i mitt liv och styr mina handlingar, rädsla eller kärlek?

ULRIKA SÖVIG
*Församlingspedagog i
Mikaels församling*

Julevangeliet

VID DEN TIDEN utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivas. Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. Alla gick då för att skattskriva sig, var och en till sin stad. Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskriva sig tillsammans med Maria, sin trolovade som väntade barn.

MEDAN DE befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon laddade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärget.

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. Idag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en

krubba." Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stormelsk här som prisade Gud: "Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt."

När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen, sade herdarna till varandra: "Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta."

DE SKYNDADE i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. När de hade sett det, berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

Lukasevangeliet, kapitel 2

UTSTÄLLNING: Made in Asia

Jesus Kristus har tolkats och tolkas olika i olika kulturer, och det ställer frågan till oss: Vem är Kristus för oss idag? Från 7 december 2008 till 28 februari 2009 visas utställningen **Made in Asia** på Läns museet i Örebro. Det är ett antal asiatiska konstnärer som ställer ut sina Kristusbilder.

UTSTÄLLNINGEN har vandrat runt i Sverige sedan juni 2007 och sista anhalten är Örebro. Bakom utställningen står Svenska kyrkan och studieförbundet Sensus. Söndag 7 december kl. 14 öppnas utställningen av förre ärkebiskopen **KG Hammar**. Parallellutställningen **Made in Örebro** med verk av Örebro Konstskolas elever öppnas vid samma tillfälle av Peter Ekström.

Program
Samtalskväll med Göran och Hanna Sahlberg, 17/12 kl. 19
Gudstjänst med Nikolai församling, 27/12 kl. 15
En stunds meditation, 3/1 2009 kl. 15
Samtalskväll med representanter från Buddhistiska centret i Fellingsbro, 7/1 kl. 19
Musik inspirerad av utställningens bilder, Thomas Lundquist, 17/1 kl. 15
Förebild? Samtal med Peter Flack, Sven Dala Dahlqvist, Maria Johansson, Anders Hellgren, Sara Sundberg, Hasse Arvidsson. Moderator: Pekka Møllergård, 21/1 kl. 19

Ungas Kristusbild med elever från Adolfsbergsskolan, 28/1 kl. 19
Samtal med biskop Hans-Erik Nordin, 31/1 kl. 15
Samtalskväll med konstnären Lars Vilks, 4/2 kl. 19
Panelsamtal med representanter från olika kyrkor och samfund i Örebro, 11/4 kl. 19
Familjevecka, 16-22 februari 2009, se särskilt annonsering och på webben
Utställningen avslutas av domprost Mats Hermansson, 28/2 kl. 15

www.svenskakyrkan.se/madeinasia

Under utställningsperioden inbjuds du att visa din favorit-Kristusbild. Den kan vara egenhändigt gjort eller det kan vara tavla eller staty som betyder mycket för dig. Bilderna kommer attställas ut på Cafét i Kyrkans Hus på Storgatan 27 i Örebro.

Ta kontakt med Jens Frandsen för att lämna ditt bidrag, 019-670 15 54 jens.frandsen@svenskakyrkan.se
Skriv några rader om vad ditt bidrag betyder just för dig. Du lånar ut föremål på egen risk.

För mer information gå in på www.svenskakyrkaniorebro.se/diakoniceentrum